

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ
ЗА ХУМАНИТАРНИ НАУКИ И ИЗКУСТВА
"КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ" - ВАРНА

ПРОФИЛИ

Брой 3, 2021/2022 г.

ПРОФИЛ „ХУМАНИТАРНИ НАУКИ“ БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА

Моята майка

На мама...

Която винаги се грижи да имам домашно приготвена храна в корема и книги по рафтовете.

Която се грижи за моето пълноценно съществуване.

Която събира любовта и изкуството в едно.

Днес е специален ден. Този ден, който дълго време си очаквала и за който, досущ като на дете, вълнението ти бързо е нараствало все повече и повече. Всичко е било грижливо подготвено, изпитано до най-малък детайл, оставало е само трепетното очакване. Моето появяване на този свят, макар и два месеца по-рано от предвиденото, остава един от най-важните моменти в твоя живот. Безценен подарък от съдбата, който ти напълно заслужаваш. Съдбата ти е подарила смисъла под формата на малко усмихнато същество, кротко (но за сметка на това пък с необузdana грива на главата си) и със същите като твоите зелени очи, изпълнени с любопитство.

Това дете вече е пораснало и иска да говори, без да усложнява излишно думите си:

Мила мамо,

Как си днес? Как минава денят ти? Грижиш ли се достатъчно за себе си?

Щом пораснах, покрай своето вечно бързане започнах да забравям да те питам дори толкова простички, но пък значими неща. Прости ми за това. Прости ми и за разочарованията, за болката, която съм ти причинявала, за неправилното ми отношение спрямо теб понякога, за думите, изречени в момент на слабост и гняв, които знаеш, че не

[Bing images](#)

мисля – ти всеки път ми прощаваш, без да се замислиш, а аз имам за цел да се поуча от грешките си. Но от теб съм научила, че е човешко да сгрешис и е редно след това да го признаеш, да загърбиш егото си, и проявявайки сила, да поискаш прошка. А човек се чувства в мир със себе си не когато не прави грешки, а когато ги приема, когато приема и себе си, знаейки, че има още време да опита да е нещо повече. Защото за извинение и благодарност – никога не е късно.

Ти, мамо, ме дари с живот, помогна ми да направя първите си стъпки в живота, прекара безсънни нощи над леглото ми в тревоги, сблъска се заедно с мен с първите ми житейски проблеми и ме научи как да се справям с тях, как да вземам решения.

Моята майка

С татко се погрижихте да имам незабравимо и безгрижно детство, изпълнено с безброй щастливи моменти. Личеше си, че много се стараете да постигнете тази хармония помежду си, създавайки уютна атмосфера за мен, предразполагаща ме да опознавам света, правехте компромиси, лишавахте се от ненужното, за да прекарвате времето си в занимания с мен. Не се оплаквахте заради това. И в дом, в който получавах безусловна любов, никога нищо не ми е липсвало.

Сега единствената разлика се крие в това, че вече съм достатъчно израснала, за да съзнавам колко е трудно, колко ти дава и колко ти взима това да бъдеш родител. Избор, за който трябва да се почувстваш готов, който поражда възхищение

и дава надежда, че си способен да промениш нечий свят.

Затова не ми е лесно да изразя своята благодарност към теб, мамо, когато емоциите бушуват, ударите на сърцето постепенно зачестяват, а мислите не стоят подредени. Защото ти ме възпита във вяра и постоянство, желязно търпение и завидна упоритост, които ме карат да се боря до последно, да се хвърлям с цялото си сърце в това, което правя, да постигам целите си. С твоя помощ се научих никога да не отстъпвам пред неправдата и да не се примирявам с посредственото, винаги да отстоявам себе си и мнението си, като не се притеснявам да изразя свободно чувствата си.

Разбрах, че животът има нюанси, които не бива да ме плашат, и че всичко отминава, но времето ми е ценно и трябва да знам кога си струва да се боря и кога - не.

Ти ми показва, че не трябва да съдя останалите или да се сравнявам с тях. А до себе си трябва да оставя само хора, на които вярвам, които са истински, пазят думите ми и знаят кога да са тук. Ключът към поддържането на тези чисти взаимоотношения е единствено комуникацията.

Казваш, че съм и ще бъда твоята по-добра версия, но истината се крие там, че ти ме вдъхновяваш един ден да бъда родител като теб и да възпитавам своите деца на същите ценности, възприети от теб. Винаги проявяваш разбиране и ми обясняваш търпеливо. Нито веднъж ти не ме спря да мечтая и да творя, да се изявявам и надграждам. Смятам, че това е правилният път да оставиш ярък отпечатък в съзнанието, в душата на едно дете – само така то ще се чувства достатъчно.

Благодаря ти, мамо, че ми даде пример, който да следвам, че ми посочваш правилния път, когато го губя! Винаги си била права по свой собствен начин и никога не си бъркала в преценката си! Най-ценният урок, който ми разкри, бе да бъда добър и стойностен човек с принципи и приоритети, които да защитавам – ти ме направи такава. Днес съм тук, такава, каквато съм се изградила, благодарение на теб и твоето неотлъчно присъствие, благодарение на това, че първа си повярвала в мен, и зная, ти винаги ще бъдеш зад мен да ме подкрепяш... без значение дали съм права. Това е причината всеки път да се вълнувам толкова, когато идвам при теб да ти разкажа какво ми се е случило – тъй като ми е ясно, че разполагам с щастието да те чувствам като моя близка приятелка, на която желая да поверя всичко, ти ще ме разбереш по-добре от всеки друг, ще ме изслушаш и ще ми дадеш правилния съвет.

Моята майка

До ден днешен оставяш заниманията си само за да ми обърнеш малко внимание, искаш да си до мен, да изживяваш с мен, да знаеш какво се случва. Колкото и да си изморена, дори тогава – ще дойдеш и ще ми помогнеш, щом имам нужда. Тези моменти са безкрайно ценни.

*И понеже нараняваме най-много тези, които обичаме, а те не спират да ни прощават –
както ти си тук до мен, мила мамо, винаги и аз ще бъда до теб. Безкрайно те ценя и обичам!*

*И помни, няма да спра да ти го показвам!
Благодаря за тези 17 прекрасни години, които си посветила на мен!*

Йоана Мирчева - X^B клас

ПРОФИЛ „ОБЩЕСТВЕНИ НАУКИ“ ИСТОРИЯ И ЦИВИЛИЗАЦИЯ

Александър I Български – борец за свободата на българите

Александър I Батенберг стъпва за първи път на българска земя като български княз във Варна на 24 юни 1879 г. Целият град е тържествено украсен, за да посрещне първия български владетел след Освобождението. Навсякъде се веят знамена, издигнати са триумфални арки, отрупани с цветя. Градът посреща Александър I Български с голямо табло, на което е изрисувана България като красива жена с носия, която поднася на княза българската корона. На това табло също има и надпис: „Дерзай, Княже, народът е с теб!“.

Малцина от ликуващите посрещачи знаят, че не Варна е първият български град, в който стъпва младият български княз. За първи път България той вижда година по-рано, в Свищов, като участник в Руско-турската война, донесла българската свобода. Александър Йозеф фон Батенберг е роден на 5 април 1857 г. в семейството на германския принц Александър фон Хесен-Дармщат, брат на руската императрица Мария Александровна. Руският император Александър II е чичо и кръстник на бъдещия български

княз. Принц Александър фон Батенберг получава военно образование и служи в хесенски-лейб драгунски полк.

През пролетта на 1877 г., едва 20 годишен, младши лейтенант Батенберг се записва като доброволец в руската армия, за да участва във войната на Русия срещу Османската империя. Той води старателно своя военен дневник, от който научаваме много за водените операции, ежедневието на фронта и за младия поручик. Той участва още в първата операция на руската армия – форсирането на река Дунав от частите на генерал-майор М. Драгомиров. На 29 юни 1878 г. Александър Батенберг е сред руските войници, посрещнати с радост в Свищов, първият освободен български град. След това е разпределен към Предния отряд на ген. Гурко, в който е зачислено и Българското опълчение.

Александър I Български – борец за свободата на българите

Младият доброволец участва в освобождаването на старата българска столица Търново, в боевете при Казанлък, с. Шипка, Стара Загора и Габрово. Още през лятото на 1877 г. е награден с Георгиевски кръст IV-та степен за проявена храброст в боевете при Стара Загора и Казанлък, в които е и бойното кръщение на българските опълченци. През август 1877 г. офицер Батенберг е назначен към частите, командвани от румънския княз Карол, и заминава за бойното поле край Плевенската крепост. По време на третата атака на Плевен активно участва в бойните действия на Гривишката позиция. На 11 декември 1877 г. хесенският княз влиза в освободения Плевен и присъства на срещата между капитулирания Осман паша и руския император. За бойните си заслуги Батенберг е награден от румънския княз с ордена „Румънска звезда“, а от германския император Вилхелм I – с орден „Червен орел“.

Година след Освобождението на Варна, на 25 юни 1879 г., гражданите изпращат на варненската гара своя млад княз към Търново, където ще положи клетва пред Народното събрание и ще поеме управлението на Княжество България. На гарата са строени и варненски гимназисти, стегнати в униформи и с дървени пушки в ръце. Развълнуван, Александър I Български, воювал с българските опълченци в полетата на Тракия, ги поздравява като истински бойци със „Здравствуйте, молодци!“ и получава техния войнишки отговор: „Здраве желаем, Ваша Светлост!“. Макар че обединението на българския народ му носи много врагове и защитникът на българското Съединение е принуден рано да напусне България, той остава свързан с нея и своя народ до края на дните си. Децата му носят български имена – Крум-Асен и Вера-Цветана, а тленните му останки почиват в специално изграден мавзолей в центъра на българската столица.

„Дерзай, Княже, народът е с теб!“

Катерина Раличкова – учител по история и цивилизация

Лично творчество

Цвета

[Bing images](#)

Притежава любов по-нежна от тази на виолетката и по-чаровна е от гарденията навън в градината.

По искреност дори с гладиолата не може да се мери, а достойнството и елегантността от далията е наследила.

На калата се е метнала и се слави с красотата неземна, пък чистата и дълбока любов от карамфила е взела.

Характер невинен има, досущ като лилия в езеро и душа по-благородна от магнолията.

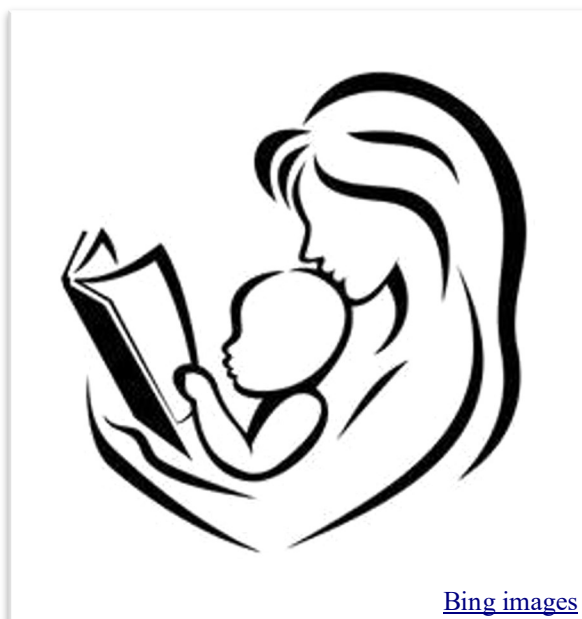
Скромна като маргаритка и като минзухар радостна и усмихната.

Но тя е повече от всички цветя в една градина пищна. На моята смирена душа не ѝ трябва изобилие, когато всеки ден гледа едно-единствено цвете, по-красиво от всяко друго. Цвета – единствената, за която аз очи имам.

Лора Маркова - X^B клас

Мамо

- Мамо, какво е това?
- Мамо, може ли?
- Мамо, зле ми е!
- Мамо, боли ме корема.
- Мамо, как си?
- Мамо, чакай да ти разкажа!
- Мамо, това е Иван!
- Мамо, щастлива съм!
- Мамо, той си тръгна.
- Мамо, дай прегръдка.
- Мамо, това е Георги!
- Мамо, бременна съм!
- Мамо, ще гледаш ли децата?
- Мамо, как си?
- Мамо, полегни.
- Мамо, дай на мен!
- Мамо, дай да те завия!
- Мамо, гледам те отдолу!
- Мамо, липсваш ми!
- Мамо, ... обичам те!

Милена Славова - X^B клас

Да бъдеш тук

Макар и да не го разправям,
някого да обичам повече от нея не познавам.
И с всичките цветя на света да я даря -
пак няма да мога да ѝ се отблагодаря.
С всяка година все повече го осъзнавам,
но на нея, за жалост, не признавам.
Моята майка е безценна,
а прегръдката ѝ е скъпоценна.
Види ли ме с усмивка наранена,
тя на момента ще бъде отстранена.
Сърцето ѝ като диамант блести
и тя бе достатъчно добра на мен да го дари.
И дори скандалът с мама
пак може да ме ободрява.
Винаги ме тя разбира
и на проблема корена разбира.
Благодарна съм за моята майка прекрасна
и за това, че ми помогна да порасна!

Росалия Катранджиева - X^B клас

Мамо, мамо, как обичам си те само!
Ти за мен си сила, пример и закрила!
През болки и огньове преминала си ти, за да ме създадеш така нежна и красива.
Кат орлица си ме пазиш и закриляш.
Лист да падне върху мене ти дори не си и помисляш.
Сърцето ми си изградила, някой да го счупи просто няма сила.
Безбройни нощи зарад мене не си мигнала ти, за да може да бъда щастлива и да ти се усмихна, нали?
Отдаде се, за да ме научиш на всичко за живота.
Аз твоя гордост съм, казваш ми го често във живота.
В болки и радост до мен си ти първи другар.
Знай, че едно нещо искам само аз от тебе –
да ме изоставиш, ти не си и помисляй дори
и мой вечен другар просто до последно остани!

Симона Тодорова - X^B клас

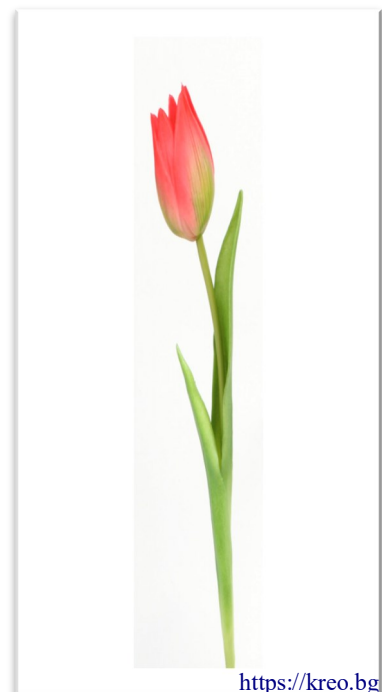
Някой ти е отредил

Ооо, недей,
недей да влизаш, не съм те канила при мен,
тук не всеки грях ще ти бъде опростен!
Не влизай, рано е да разбереш какво те чака,
любопитството ще те измами,
ще ти покаже само мрака.

Недей да търсиш, времето още ще те бави,
върви напред, не ми показвай лоши нрави!
Твърде рано си се сетил да милееш,
довери ми се, имаш още много за какво да живееш.

Недей да ставаш роб на хорската уплаха,
ти не се страхувай, нищо зло не ще те чака,
само спри, недей изгаря заради копнеж,
красив е, да, но ще е най-грешният стремеж!

Недей да молиш, не тъгувай,
че е възможно всичко да приключи,
казвам ти, вълнувай се, рискувай,
само ако знаеш какво съм приготвила да ти се случи...

<https://kreo.bg>

Емилия Панева - XI^A клас

Седемте разлики от 2 брой

Илюстрации: Петър Цветков - XII^и клас

Отговорите от главоблъсканицата от брой 2

Открийте имената на американските президенти: Барак Обама, Бенджамин Харисън, Джеймс Мадисън, Джо Байдън, Джон Кенеди, Джордж Вашингтон, Ейбрахам Линкълн, Теодор Рузвелт, Томас Джеферсън, Удроу Уилсън, Уилям Маккинли, Уилям Тафт.

Някои от имената се повтарят.

Е	Н	Ъ	С	И	Р	А	Х	Н	И	М	А	Ж	Д	Н	Е	Б	Д	Н
И	Д	Н	Ъ	С	Л	И	У	У	О	Р	Д	У	М	И	Т	В	Ж	Ъ
Б	М	Ф	А	Г	И	Т	О	Н	П	О	Т	Р	Б	Р	Л	Р	О	С
Р	Е	А	М	А	Б	О	К	А	Р	А	Б	Р	А	Д	Е	А	Р	Р
А	И	В	Ф	И	Е	Т	С	И	С	Р	А	Т	И	Ж	В	Т	Д	Е
Х	М	Ф	Е	С	И	Р	И	Ж	Е	Х	Ц	Д	В	О	З	Х	Ж	Ф
А	С	Р	А	П	М	А	В	Я	А	Х	Е	О	П	Б	У	К	В	Е
М	М	Ц	Я	Р	И	Ж	Ф	М	И	Н	В	В	Е	А	Р	О	А	Ж
Л	А	З	Д	С	О	Е	Л	Х	Е	А	Е	Я	В	И	Р	Н	Ш	Д
И	Д	Ъ	В	И	Ф	И	Р	К	Л	О	Д	М	З	Д	О	Л	И	С
Н	И	А	Е	М	Н	А	Н	А	Я	С	Ж	А	В	Ъ	Д	Е	Н	А
К	С	О	П	К	А	О	Л	К	Ж	А	Р	Е	Т	Н	О	Г	Г	М
Ъ	Ъ	Я	Ъ	Ф	Ж	А	Р	М	С	П	В	С	А	К	Е	А	Т	О
Л	Н	Л	Г	Д	Л	Т	Ф	А	Т	М	Я	Л	И	У	Т	Ъ	О	Т
Н	Н	У	И	Л	Я	М	М	А	К	К	И	Н	Л	И	О	П	Н	Я

Съставител: Теодора Рангелова - XII^в клас

Открийте седемте разлики

Илюстрации: Петър Цветков - XII^И клас

Главоблъсканица

Открийте наименованията на видовете торти: Гараши, Дневникът, Добуш, Естерхази, Киев, Линц, Медена торта, Нполеон, Павлова, Приказка, Сахер, тирамису, чийзкейк, Шварцвалд.

В	Е	Л	И	Н	Ц	Р	Х	Е	Р	Ч	И	О	П	Д	С	Б	Е	В
Г	Я	Ц	В	Е	О	З	Е	Я	Ц	З	И	В	Е	Г	М	А	Н	Р
Е	Д	У	И	С	Ф	Г	Р	Ъ	Т	Е	Р	Й	Ф	В	Е	М	С	П
С	Я	Н	А	П	О	Л	Е	О	Н	Е	В	Е	З	С	Д	А	Я	А
Т	З	Х	О	П	М	В	Я	Ж	Д	Р	Г	Д	Ж	К	Ж	Г	П	В
Е	Е	А	Д	Ц	Е	Ж	Ъ	Н	А	Т	А	С	И	Е	Е	О	П	Л
Р	А	С	Ф	Р	О	У	С	И	М	А	Р	И	Т	Г	В	И	П	О
Х	Д	Х	Я	Д	У	А	С	Г	У	О	А	Л	М	А	М	Р	К	В
А	Ш	Е	Д	Л	А	В	Ц	Р	А	В	Ш	А	Е	Р	И	Т	Ъ	А
З	У	Л	Е	Д	Ф	Я	В	Р	Б	В	А	С	Т	К	Ъ	И	У	П
И	Б	П	Р	Т	Г	У	И	С	Е	Т	О	Н	А	О	Р	Т	Д	Е
Р	О	Б	С	Л	Е	Й	У	И	П	Д	М	З	Е	Я	Т	А	Т	Ж
М	Д	Н	Е	В	Н	И	К	Ъ	Т	Я	К	И	Р	Е	Т	Х	Р	В
У	Я	Л	Т	В	Я	Т	Р	Е	В	А	М	У	О	К	Н	С	Д	М
Е	В	К	А	Б	Н	А	Т	Р	О	Т	А	Н	Е	Д	Е	М	О	И

Съставител: Теодора Рангелова - XII^Б клас

Редактори на броя: Радостина Иванова, Дарена Маринова, Катерина Раличкова, Вероника Окова, Дария Великова, Джулия Неделчева, Йоана Мирчева, Калия Окова, Мира Георгиева, Петър Цветков, Стелла-Георгина Калчева, Теодора Рангелова, Яница Николова

